

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/324/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520203401
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7520203401.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v spore žalobcu: W. J., Q.. XX.XX.XXXX, U. N. XX, XXX XX N., zast.: JUDr. Michal Michalovčík, advokát so sídlom Pri Jazdiarni 1, 040 01 Košice proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752 so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516 so sídlom Kubániho 16, 811 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia 500,- Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov celého konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 09.06.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 500 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, ako aj náhradu trov tohto konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca sa v konaní vedenom na tunajšom súde od sp.zn.: 11Csp/420/2017 domáhal ochrany svojich spotrebiteľských práv zo zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2015, na základe ktorej bol žalovaným ako veriteľom poskytnutý úver žalobcovi ako dlžníkovi. Rozsudkom tunajšieho súdu pod sp.zn.: 11Csp/420/2017 zo dňa 12.11.2019 bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 21.07.2015.

3. Súd žalobu spolu s prílohami doručil žalovanému dňa 29.06.2020, o čom svedčí doručenka na čl. 27.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 08.07.2020, v ktorom uviedol (súd uvádza stručný výpis), že popiera žalovaný nárok čo do dôvodu i výšky, ktoré odôvodnil tak, že poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadostučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa

za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému poručeniu sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru ide o sumu, o ktorú sa chcel žalovaný bezdôvodne obohatiť. Domnienka prezentovaná žalobcom o tom, že žalovaný sa chcel obohatiť, nemá opodstatnenie v žiadnej preukázanej skutočnosti. Žalovaný tak žiadal súd, aby žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov tohto konania.

5. V replike k vyjadreniu žalovaného k žalobe žalobca uviedol, že právo na primerané finančné zadosťučinenie je dané bez toho, aby porušenie spotrebiteľských práv alebo povinností voči spotrebiteľovi spôsobovalo na strane spotrebiteľa akúkoľvek ujmu, nakoľko postačuje už samotná spôsobilosť ujmu spôsobiť, teda postačuje samotná spôsobilosť porušenia práv alebo povinností viesť k ujme. V tejto súvislosti však poukázal, že žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 11Csp/420/2017, sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy a to najmä na tom základe, že žalovaný na tieto plnenia nemá žiadne právo (úver poskytnutý žalobcovi ako dlžníkovi je bezúročný a bez poplatkový, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky). Napriek tomu, že v zmysle už uvedeného, právo na primerané finančné zadosťučinenie je dané už bez toho, aby porušenie spotrebiteľských práv alebo povinností voči spotrebiteľovi spôsobovalo na strane spotrebiteľa akúkoľvek ujmu, v danom prípade na základe takéhoto inštitútu -Dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný dokonca aj reálne inkasoval zrážky zo mzdy, na ktoré nemá práv a ktoré si ponechal. Primerané finančné zadosťučinenie má plniť funkciu satisfakčnú ako aj sankčnú, preto vzhľadom na okolnosti porušenia práva a povinností, tiež na masový charakter porušovania spotrebiteľských práv a povinností zo strany žalovaného, považuje výšku finančného zadosťučinenia, ktorého sa podanou žalobou žalobca domáha, za primeranú. Na základe vyššie uvedeného preto žiada, aby súd žalobe vyhovel a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Tunajší súd rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 13Csp/324/2020 - 59 zo dňa 16.11.2021, tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. (výrok I.) Žalobca má nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie. (výrok II.)

7. Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie v zákonnej lehote.

8. O odvolaní rozhodoval Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa č.k.11CoCsp/25/2022 - 121 zo dňa 01.06.2022 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 04.11.2022, ktorého sa nezúčastnil žalobca, dostavil sa jeho právny zástupca. Nedostavil sa žalovaný, ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa v zásade pridriavajú písomných podaní predložených v tejto veci, predovšetkým žaloby, ako aj ostatného podania zo dňa 10.10.2022, v ktorom zhrnuli ich dôvody a boli toho názoru, že nárok žalobcu, čo vlastne svojím spôsobom potvrdil aj odvolací súd v tejto veci, je daný, sporná môže byť výška, napriek tomu boli toho názoru, že nárok je dôvodný čo do výšky. Suma 500,- Eur bola podľa ich názoru „až symbolická“ v ponímaní okolností predchádzajúcim tomuto konaniu. Právoplatným rozhodnutím súdu v tom základnom konaní bol žalobca plne úspešný a domáhal sa zdržania sa používania, alebo teda vykonávania zrážok zo mzdy na základe neplatného inštitútu, a teda dohody o zrážkach zo mzdy. Aj keď táto dohoda nebola priamo judikovaná ako neplatná, mali za to, že na dohodu sa dá pozeráť ako neplatnú, z hľadiska toho, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou formulárových dokumentov, ktoré podpísal žalobca a samotnú dohodu o zrážkach zo mzdy nikdy nevymienil. Napriek tomu zo strany žalovaného tento inštitút, hoci právne legálny, ale v tomto kontexte a v tejto situácii bol používaný a zneužívaný práve na inkasovanie platieb od spotrebiteľa, v tomto prípade žalobcu aj nad rámec toho čo mu v zmysle zmluvy o úvere patrilo. Poukázali na to, čo preukazovali a vyplýva to z listinných dôkazov, že žalovaný sa chcel obohacovať, dokonca sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, že tam hrozila oveľa vyššia výška ako je tá suma, o ktorú sa aj reálne obohatil nejakých cez 600,- Eur. Vzhľadom na to, že primerané

finančné zadostučinenie má plniť nielen relutárnu funkciu, ale predovšetkým preventívnu a sankčnú, považovali sumu 500,- Eur absolútne za primeranú, ak nie možno podhodnotenú. Boli toho názoru, že len primerané finančné zadostučinenie vo vyšších výškach môžu pôsobiť preventívne, aby odrádzali dodávateľov od takýchto nekalých konaní, akých sa dopúšťa so železnou pravidelnosťou aj žalovaný. V zmysle uvedeného mali za to, že ich nárok je plne dôvodný. Plne sa stotožňovali s pôvodným prvým rozsudkom tohto súdu a navrhli, aby v princípe rozhodol tak, ako si ten nárok uplatnili žalobou. V prípade úspechu, hoci aj by súd korigoval túto výšku, si uplatnili právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

12. Po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach je tak predmetom sporu rozhodnutie o výške žalobcom uplatneného nároku na primerané finančné zadostučinenie.

13. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

14. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. §3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Poukazujúc na uvedené zákonné ustanovenie a v intenciách odôvodnenia uznesenia krajského súdu, súd sa súd opätovne zaoberal dôvodnosťou výšky žalobcom uplatneného nároku na primerané finančné zadostučinenie.

17. Prioritne súd poukazuje, že predmetom nároku žalobcu je primerané finančné zadostučinenie, ktoré reflektuje na plnenie, ktoré žalobca poskytol nad rámec finančných prostriedkov, ktoré mu žalovaný poskytol na základe zmluvy zo dňa 21.07.2015. Tento právny vzťah vyplývajúci z uvedenej zmluvy, ktorý žalovaný nazýva Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere, však vôbec nezodpovedá charakteristike „revolvingu“ ako typu úveru, ktorý sa uzatvára na dobu neurčitú, s právom dlžníka vkladať a opakovane po neurčité obdobie čerpať tieto prostriedky vo svojej prospech. V tejto súvislosti má súd z rozhodovacej činnosti vlastné poznatky o tom, že revolvingový typ úveru sa poskytuje napr. formou kreditnej karty, ktorý sa spláca na kartový účet, popr. kontokorentný úver k účtu v banke, kde sa nedohaduje presný počet splátok s počiatkom i koncom splácania. Z uvedeného dôvodu preto vzhľadom na tú skutočnosť, že sa v danom prípade jednalo o úver, ktorý mal byť splatený v 42 splátkach, sa o žiaden revolvingový úver nejednalo.

18. V danom prípade otázka hmotnoprávneho vzťahu strán v podobe žalovaným vykonaného porušenia práva žalobcu ako spotrebiteľa ustanoveného zákonom s cieľom ochrániť spotrebiteľa vyplývajúceho z úverovej zmluvy uzavretej medzi stranami bola riešená a v prospech spotrebiteľa dňom 12.11.2019 právoplatne, nezmeniteľne a pre sporové strany preto záväzne (§228 ods. 1 CSP) vyriešená v súdnom spore sp. zn. 11Csp/420/2017, a to v prospech žalujúceho spotrebiteľa. V dôsledku toho bola

žalovanému uložená povinnosť zdržať sa Dohody o zrážkach zo mzdy a (iných príjmov) dlžníka Č..XXXXXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2015, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy. Súd ďalej poukazuje na odsek č. 32 uvedeného rozsudku, v zmysle ktorého „Keďže zmluva neobsahuje náležitosti, opísané v bode 31. tohto odôvodnenia, predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.“ a odsek č. 33 rozsudku, v zmysle ktorého „Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto súd uzavrel, že z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a z dôvodu neplatnej Dohody o poskytovaní služieb sa žalovaný formou zrážok zo mzdy žalobcu domáha plnení, na ktoré mu nevznikol nárok a evidentne žalovaný vykonával zrážky zo mzdy žalobcu nad rozsah zákonom stanovenej povinnosti v zmysle § 457 OZ.“

19. Z existencie tohto právoplatného rozsudku súdu v tzv. základnom konaní vyplýva otázka, ktorá pre správne rozhodnutie súdu v tu posudzovanej veci je podstatnou (rozhodujúcou), a treba sa ňou preto zaoberať. Touto otázkou je otázka prejudiciality spojená s týmto skorším súdnym rozhodnutím zakotvená v §194 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého v tu posudzovanej veci súd ako predbežnú otázku nemôže znova riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore strán, pričom vonkoncom nie je rozhodujúce (podstatné), či súd v právoplatne skončenom konaní uplatnený nárok (porušenie práva žalujúceho spotrebiteľa) právne posúdil prípadne nesprávne. V intenciách uvedeného súd konštatuje, že predmetným rozsudkom vydaným v konaní vedenom pod sp.zn. 11Csp/420/2017 už bolo právoplatne judikované jednak, že úver je bezúročný a bez poplatkov a jednak, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná a preto neprijateľná, preto je podľa názoru súdu irelevantná celková výška dlhu v momente pristúpenia k uplatneniu zrážok zo mzdy dlžníka, keď žalovaný ako veriteľ realizoval zrážky zo mzdy na základe neprijateľnej Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 21.07.2015, teda neplatnej od samého začiatku.

20. Súd vychádzajúc z hypotézy právnej normy zakotvujúcej právo spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie (§3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.) od toho, kto za toto porušenie zodpovedá, o otázke porušenia práva spotrebiteľa nevykonával dokazovanie, ale jediným možným zákonom zodpovedajúcim spôsobom (§194 ods. 2 CSP) prihliadol na právoplatný rozsudok súdu o hmotnoprávnom vzťahu medzi tými istými stranami sporu v tzv. základnom konaní ako na rozsudok vydaný v súdnom konaní, v ktorom žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojich práv ustanovených v zákone o ochrane spotrebiteľa.

21. Následne súd aplikoval režim ustanovený v §3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Účelom finančného zadostučinenia je pritom dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách. Jediným predpokladom, ktoré citované zákonné ustanovenie vyžaduje, je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba pritom rozumieť, že súd v prospech spotrebiteľa judikuje konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zodpovednosti za škodu, bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie NS SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015). Toto zákonné ustanovenie žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákon pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) dôkazné bremeno je na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody (ujmy), príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo dokonca spravidla nereálne.

22. Napriek skutočnosti, že primerané finančné zadostučinenie nie je považované za nástroj k odstráneniu spôsobenej materiálnej škody, súd nemohol opomenúť materiálnu ujmu, ktorú žalobca reálne utrpel vykonanou zrážkou zo mzdy v prospech žalovaného a o zaplatenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia ktorej sa žalobca v konaní nedomáhal. Vychádzajúc z toho, že žalobca žiadal priznať primerané finančné zadostučinenie v sume 500 Eur a s prihliadnutím na tú skutočnosť, (vzhľadom na to, že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru) žalobca od žalovaného obdržal sumu 1.350 Eur, pričom prostredníctvom jednotlivých splátok a zamestnávateľom vykonaných zrážok

zo mzdy bola žalovanému uhradená suma 2.045,50 Eur, z čoho potom vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému sumu o 695,50 Eur viac, než bol povinný v zmysle danej zmluvy mu uhradiť, súdu sa táto suma primeraného finančného zadosťučinenia javí ako primeraná, nakoľko o sumu 695,50 Eur bol žalobca ukrátený, čo mohol pociťovať aj ako určitú finančnú tieseň spojenú s tým, že nemohol disponovať s danými finančnými prostriedkami.

23. Súd vo väzbe na vyššie uvedené skutočnosti odôvodnil, prečo žalobcovi vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie (právoplatný rozsudok konajúceho súdu vo veci sp. zn. 11Csp/420/2017) a zároveň odôvodnil aj to, z čoho vychádzal pri zvažovaní intenzity porušenia spotrebiteľských práv, čo sa potom odrazilo vo výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia. Je pritom vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. V prejednávanej veci súd tak učinil a odôvodnil svoju úvahu o tom, na aké kritériá, hľadiská a okolnosti prihliadal pri stanovení primeranosti priznaného finančného zadosťučinenia a ako dospel k záveru, že povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je primeraná suma 500 Eur, pretože táto zodpovedá svojmu účelu, domnievajúc sa, že žalobcovi ako spotrebiteľovi poskytuje satisfakciu a skôr odradí žalovaného ako dodávateľa (veriteľa) od porušovania práv spotrebiteľov. Výška súdom takto priznaného finančného zadosťučinenia, ktorá má plniť funkciu účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany pre spotrebiteľa aj s poukazom na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu v obdobných veciach (od 200 Eur, cez 303,20 Eur, 450 Eur a 500 Eur až po 1 000 Eur v rozsudkoch Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/323/2019, 9Co/345/2019, 9Co/395/2019, 9Co/10/2021, 2CoCsp/51/2021, 6CoCsp/49/2021, 6CoCsp/68/2021, 9CoCsp/89/2019, 9Co/274/2019 alebo aj 1 500 Eur v rozsudku tohto súdu sp. zn. 9Co/114/2020), sa javí ako primeraná tak vo vzťahu k porušeniu práva, ako aj k skutkovým okolnostiam prípadu a nijako nevybočuje ani z rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

24. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a priznal nárok žalobcovi ako úspešnej strane sporu. O výške trov bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti vo veci samej. Súd nevzhladol možnosť pre aplikáciu ust. 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).